

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

מוסף רש"י

והמורטו. שמתליקה מן
הלדדן ומורט מן הקנה לת
השער ובכירות בה.

27. נסים נאון

שכן צדי חלון קשרין
ומתירין. וזה חלון היו
צובעין בדמו חבלת.
ומשכחת לה במצוות בפרק
החבלת (דף וד) תנן רבנן
חלון זה גוסס דומה לים.
בדיחה דומה לדג. ועולה
פסע אחת לעי שנה, ובדמו
צובעין חבלת לסיפק דבש
יקרם. ואמר צד ופס חבש
אמר ליה אבי לרב שמרוא
שם תורה את חבלתא כיא
בעייתא. אמר ליה מיתין
דס חלון ופסין כו'.

דבינו חנאל

[illegible]

כלל גדול פרק שביעי שבת

י' מאן דרבים ביאקא. דוקא נסילקא שיין טמינה אכל שאר
אולקין שריט: **מהר** ה'תס"א שרורי מנא קא מבוין. ה"פ
בו בשול כלל קמ"ד דעבי דלשרורי מנא קא ממין בשול מיהא ים
מירמנא רפי וועדו קמטט ומייב און אין לפרס קמ"ל דלא אמרי'
ידי מנא הא מהר דכפרה און

דרשלקי ליה שבקע זימני ואי לא שקלי (א) ליה
ממסרה וכפסולת מתוך אוכל דמי: והטוח:
א"ר פפא ^אהאי מאן דפרים סילקא חייב
ישום טוחן אמר רב מנשה ^בהאי מאן דסלית
סילתי חייב משום טוחן אמר רב אשי אי
מקפיד אמשחתא חייב משום מחתך: והלש
והואפות: אמר רב פפא שבק תנא דידן
ביישול סממנין דהוה נקט במשכן ונקט אופה
תנא דידן סידורא דפת נקט אמר רב אחא
בכר רב עיריא ^בהאי מאן דשרא סיכתא
לאתונא חייב משום מבשל פשיטא מהו
דתימא לשרורי מנא קא מיכין קמ"ל דמירפא
דפי והדר קאמיט אמר רבה בר רב הונא
דרי ואי מאן דארתא כופר חייב משום מבשל
פשיטא מהו דתימא כיון דהדר ואיקושא
אימא לא קמ"ל אמר רבא ^בהאי מאן דעבר
חביתא חייב משום שבע חטאות תנורא
חייב משום שמונה חטאות אמר אביי האי
מאן דעבר ^בחלתא חייב אחת עשרה חטאות
ואי חייטית לפומיה חייב שלש עשרה חטאות:
הגוזז את הצמר והמלכנו: אמר רבה בר בר

ה' א"ר יוחנן הטוה צמר שעל גבי בהמה כשבת חייב שלש חמאות
ת משום גזוז ואחת משום מנפץ ואחת משום טווה רב כהנא אמר
נ דרך גזויה בכך ואין דרך מנפץ בכך ואין דרך טווי בכך ולא והתניא
ומיה דרבי נחמיה ^טשטוף בעזים וטוו בעזים אלמא טווייה על גבי בהמה
הה טווייה חכמה יתירה שאני תנו רבנן ^יהתולש את הכנף והקומצו והמורטו
ב שלש חמאות ^{יא}(וא"ר) שמעון בן לקיש ^{יב}תולש חייב משום גזוז ^{יג}קוטם
ב משום מחתך ^{יד}ממרט חייב משום מחתך: ^{טו}הקושר והמתיר: ^{טז}קשירה
שכן הריכא הוא אמר רבא ^{יז}(שכן קושרין ביתרות אהלים ^{יח}(קושרים) ההוא
שר על מנת להחיר הוא אלא אמר אביי שכן אורגי יריעות שנפסקה להן
א קושרים אותה א"ל רבא תרצת קושר מתיר מאי איכא למימר וכי
מא ^{יט}דאי מתרמי ליה תרי ^כ(חטי קמרי כהדי הדדי שרי חד וקטר חד ^{כא}השתא
י מלך בשר ודם אין עושין כן לפני ממה ^{כב}הקב"ה עושין אלא אמר רבא
תימא רבי עילאי שכן צדי חלוון קושרין ומתירין: ^{כג}התופר שתי תפירות:
א לא קיימא אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן והוא שקשרן: ^{כד}הקורע
מנת לתפור: קריעה במשכן מי הוה רבה ורבי וירא דאמרי תרווייהו
שכן

שמונה. ללאחר שזרפו בכדשן הוא טח עליו טפילה שיהא עב וחזמו מתקיים והוא גמר מלאכתו ו

כֹּה חֵיִב מִשּׁוֹם מִכָּה בְּפִטְשֵׁי אֲבָל גִּבִּי חִיִּית לִיכָא מִשּׁוֹם מִכָּה בְּפִטְשֵׁי וְלִזְאִילָה גִנְמִרָה מִלֵּאחֲזֵר
הַקֵּיִס וְהוּא לִרְרָן לֵהֶם חֵיִב מִשּׁוֹם קוֹרֵר וּמִשּׁוֹם טַעֲטֵא אֲפִסֵּא יִחַד הֵרִי זֶה מִעֲמֵר בִּירֵר יִפּוֹת הֵרִי זֶה
עוֹת שְׁמִים אִו שֶׁלֶּה הִיז עוֹתוֹן חֲתָנָן בְּמִדָּה הֵרִי זֶה מִחֲתָן הַסִּיךְ הַשְּׂמִי הֵרִי זֶה מִיִּסָּר אֲרָג
וּמִשּׁוֹם שְׂמִי בְּמִי וְיִוִּין (ו) אֲרָג הֵרִי זֶה אֲרָג חֲתָן לֵאחֲרֵא אֲרִיבִמָּה דְרִי לִשְׁתוּמָּה הֵרִי זֶה מִכָּה בְּפִטְשֵׁי
וּמִפִּי מִגְלִימִי חֵיִב מִשּׁוֹם מִכָּה בְּפִטְשֵׁי הֵרִי זֶה (א) וְאִי חֵיִיטִיָּה לְעוֹמִיָּה. לַעֲשׂוֹת לֵהֶם שְׁפָה הוֹסִיף
יִיִרָה. וּמִשּׁוֹם בּוֹנֵה לִיכָא לְחִיזִיָּה לֹא בְּחִיבִית וְלֹא בְּחִיבִית דְּלִין בְּנִין כְּבִלִּים וְלִקְנָן קִנְיָן.
בְּעוֹר. וְרִ"מ שְׂקוּדָה נִקְרָס עֵצָן שְׂמֻחֲבִין צוֹ רִשְׁטֵי הַקֵּיִס שֶׁל שְׂמִי וּמִיִּבִי לֵהֶם מִשּׁוֹם עוֹתוֹן וְלֵהֶם
הִי לְגוֹפָה הִיא עוֹבֵד לֵי לְפָרֵס שְׁעוֹתָא אֲתוֹן דְּקוֹת וְהִי כְּמֵאלָן דְּעִלְמִי קִלְמִי. עֲטוּף בְּעִיִּים וְלֵהֶם
(ה) גִּבּוֹן שֶׁל גִּבּוֹן שֶׁל עוֹיִם שְׂמֻחֲבִין. הַכְּמָה יִיִרָה. כְּדִמְכִּי (ס) וְכֵן אֲפִסֵּא חֲחֻמָּה לֵב אֲבָל לְהַדְרִיט
הַכְּנָף. עוֹלָה גְדוּלָּה מִן כֶּנֶף הַעוֹף. וְהַקּוּעוּמֵא. לֵאחֲרֵא שְׂחֲלָשׁוֹ חוֹתָן רִאשׁוֹ שְׂהוּא דֵק וְדִלּוּ
אִלָּא קֶשֶׁה מוֹרֵט עֲשִׂרֵי מֵכָאן וּמֵכָאן וּמִשְׁלֵרֵי הַקֵּנֶה וְעוֹתוֹן הַשְּׂעִיר בְּכֵר וְכִסָּא. מִשּׁוֹם מִחֲתָן. דְּקִפִּי
הֵרִי אֲרָג כּוּעִיִּים וְעוֹשֵׂה כּוּעִיִּים מְכַנִּי עוֹיִם בָּלָא שְׂעִיר מִשּׁוֹם מִחֲתָן. דְּקִפִּי גִבִּי עוֹר (לְעֵיל ע"ה).
קֶע בְּכִיבִית יִפְדוֹת מִשְׁכָּן (שְׂמֻחֵת לֵה) קוֹשֶׁרִין הִירֵעִיתָ עֵצָן בְּמִיִּתְרֵיהֶם: דְּשֵׁן עֲמִ' לְפִסִּי הוּא. וְכִי
שְׂלִטֵי שֶׁל קִיִּימָא אֲתוֹן חֵיִיבִין עוֹיִין: כְּדִי דְרִידִי. בְּעֵי מוֹחִיין זֶה אֲבָל זֶה: עֲרִי חֵד. לְפִסִּי הוּא.
וְיִין: וְקֶטֶר חֵד. כְּלוֹמֵר מִיִּחַ כְּמוֹ שְׂהוּא: הַשָּׂפָא כ' (א) אֲתוֹן עוֹשִׂין. שְׂכֻמְחִירֵי גִרָה הַנִּקְבִּי
וּמִחֲתָלָה הִיז וְיִוִּין בָּךְ וְכִי מִמְחֵמֵי לֵהֶם מִרִי קִיִּיִרֵי קוֹשֶׁרִין הַחֲמֵד וְעוֹתוֹקִין הַחֲטוֹת הַשְּׂמִי
וְיִין לְמַעֲלָה וְלִמְטָה וְאֲתוֹן שֶׁשׁ קִשְׁרִים סְמוּכִין: לְדִי חֲלוּן. לְכַבּוֹעַ הַחֲתָלָה בְּדִמּוֹ וְהוּא
(מִמְחֵמֵי מ:ד). קוֹשֶׁרִין וּמִיִּרִין. שֶׁל רִשְׁמֹת עֲשִׂיִּית קִשְׁרִים קִשְׁרִים וְהֵן קִשְׁרִי קִיִּימָא וְעַמִּיִּים אֲהוּ
רִין מִכָּאן קוֹשֶׁרֵא מִכָּאן: וְהֵא לֹא שְׂמֻחֲבִין. הִיז וְיִוִּין לֵהֶם קִיִּימָא אֲהוּ מִלֵּאחֲזֵר הִיא:

מסורת הש"ס

(א) ע"י לה, (ב) וְהָיָה הַיָּמִין
ע"י בְּחִירָתוֹ תַּחֲלֹה בְּעַקֵּר
הַחֹלֶה עִשָּׂה דַּקְדָּקִים חֲדָשִׁים
כִּי כִּינֹה נִזְכָּר אֶלֶּה הַמִּצְוֹת
רָשִׁי כֹּהֵן כִּדְבַר ה' מִשְׁמֵשׁ
מִתְחַקֵּץ עִינָיו וְכֹהֵן דָּמָה
וּמִכֹּהֵן חֹסֵן דָּרִי הַחֲנִיחִל
(ג) לְקַח לֵטָה (ד) בְּכִדּוּתוֹ
(ה) שְׂמֵחָה (ו) עֵינָיו
(ז) אֲחֵרִי (ח) אֵלֶּי אֲבִי כִּדְבַר
(ט) אֶסְפֹּסִים עִינָיו יִחַלֵּם (י)
(יא) כִּדְבַר־יְהוָה (יב) וְהָיָה
כִּשְׁמֵן לְקַח קִדֹּר: דָּרִי אֶלֶּה
לְקִישֵׁי יִקַּח מִן־עֵשֶׂת (יג) לְשֵׁל
מִן־עֵשֶׂת חֹסֵן דָּרִי
דְּרִיחֵינֵהּ (יד) עֵשֶׂת (טו)

הגהות הב"ח

[illegible]

גליון הש"ס

גמ' הוי סאך דרשים מילא
חייב עי' לקמן דף קכח ע"א
דרשי' דיה' מלא יקטום:
שם תילת חייב שבוש
גמ' עי' לקמן דף ק
ע"ב ונחידוס' רשני' ע"א
שם דא' מפרשי' ליה' תרי
חייב' עי' לעיל דף עג
ע"א חס' דיה' הקדוש:
שם השתא' ליה' סאך ובה'
סמכים דף ע"ב וזאל' דף
מ' ע"א:

לְטוֹי רַעֲשׁׁי

מיוצגים, לפרוט, לתת.

בני חננאל (המשיך)

[illegible]

הוא מנסה להסביר את המצב הנוכחי של המדינה, ואת הסיבות לכך. הוא מציין כי הממשלה לא עשתה כלום כדי לשקם את המדינה, ואת הסיבות לכך. הוא מציין כי הממשלה לא עשתה כלום כדי לשקם את המדינה, ואת הסיבות לכך.

ותה, וכן חתולות של תמרים קישר ומחזר. א"ר יוחנן
בבבא בר כהנא ואמר אין דרך גינה ולא
גינה שטוף בדיעה, אלמא שטפודא בעינן וטותא
לא לבן חותנה בחכמה טות טותא. וארבעי
א"ר ריקימי כוחיה. גרסינן התולש כנף מן העוף
נפיש. ודמיאן לא תולש כנף עוף תולש
שן עד שיצאו. דרע שמיאן כן דמיאן תולש מן המה
ציפרנאן כזו או בשנינו, וכן שערן וכן ששמו
ין דרף נטילת שיער בשנינו. ובין ריקימי חכמ
תלמא וכו'. נג לסי דאשוי דמיאן אין כלן קר

של דוסקיא (קיסר ומתירן) נעשה כמובן בשנת ח"ב ב' כטא, משום גזיו וזו הסיבה שח"ב ב' כטא התחנא משום דאיתיה שאני, דמכיר וכל הנשים אשר תלמיד היה, כיון (דיש) דאשכחן בחליה משום מרחק, אקוונתהו ביום משום מן תלישה את יוגתה, כיום בדמא אינן מן הדיה טעור. וזו מדרגן (לעומד צד) וחכמים אומרים משום שבות, כלומר

האי (מלא) [מלא] חייב משום טוהן. האי
 חטאנו איין משום מבעל. בידנו הנהן
 חייב איין סיכאנו גללי בידנו דריקין.
 דין לומר קן, דלא חטא אין המפרס כלי
 חטוןין כשיצטמו (מתחפרין) [ויחפרון].
 חייב דין חטאין. מן כגון שיהיה לו
 העדרות, חייב משום בריה. ושמעת
 כפמיטש, חייב שבעה. כהנו עד מוסף
 וכדי חללא חייב י"א חטאות. חתן קנה
 דבני לא היה עד נוסחת חתן. כו חלי

[illegible][illegible]